

P. C. Olsen: Jeg vil tillade mig at sige et Par Ord, da jeg ikke er ganske enig med den ærede sidste Taler i de Bemærkninger, han udtalte om vort Forslag. Jeg mener nemlig, at det ikke har været min Grund, hvorfor jeg ikke har kunnet tiltræde det oprindelige Lovforslag, som blev indbragt her i Thinget, at det gik for vidt med Hensyn til den Valgret, som det vil tillægge Menighedsmedlemmerne, men den Grund, hvorfor jeg ikke har kunnet tiltræde Forslaget, er, at jeg finder, at der er noget Upraktisk derved, og at det skaber en Tilstand i Vighed med den, vi have her i Landet med Hensyn til Skolelærerembedernes Besættelse. Der er imidlertid den Forskjel, at det der er Sogneraadet, som gjør Indstillingen. Jeg har i mange Aar siddet i en Skolekommission i en Kjøbstad, hvor der ikke er sleet saa saa Indstillinger til Skolelærerembeders Besættelse, og jeg er derved kommen til Overbeviisning om, hvad det er for et Arbejde, naar der indkommer et temmelig stort Antal Ansøgninger, da nogenlunde grundigt og selvstændigt at sætte sig ind i dem alle og see Bilagene igjennem, for at man kan danne sig en begrundet Mening om, hvilken Ansøger man helst maatte ønske til Skolelærer. Det Samme vil være Tilfældet med Ansøgningerne om Præsteembeder. Nu er det forekommet mig, at det ikke var heldigt, at det skulde være Sogneraadet, der er valgt med ganske andre Hensyn for Die end dette ene Valg, som skulde gjøre saadan Indstilling. Derfor meente jeg, at det var hensigtsmæssigt, at der i ethvert givet Tilfælde blev valgt Valgmænd med det udtrykkelige Hverv at foretage denne Indstilling. Jeg kan ikke see Andet, end at dette giver Communernes Beboere eller rettere Menighedsmedlemmerne en ligesaa stor Betryggelse eller efter min Mening en endnu større Betryggelse, end om de Alle havde adgang til at gaae op og gjenemsee de indkomne Ansøgninger. Dette har været min første Grund til at være imod Forslaget. Min anden Grund er den, at det forekommer mig, at man derved har en ligesaa stor, ja større Sandsynlighed

for, at den Præst vil blive valgt, som Menigheden ønsker, forudsat, at der i Menigheden er nogenlunde Eenstemmighed tilstede om, hvilken Præst man ønsker. Vi have jo seet, at det under de nuværende Forhold ikke er saa sjældent, at et Sogn saagodt som eenstemmigt har ønsket en vis bestemt Præst; men vi have ogsaa ikke saa sjældent seet, at man paa vedkommende Sted ikke har taget allerminst Hensyn til et saadant Ønske. Nu er det forekommet os rigtigst, at naar der var valgt Valgmænd paa den af os foreslaaede Maade, ved Forholdstalsvalgmaaden, og der mellem disse Valgmænd viste sig nogenlunde Eenstemmighed, eller at der var et overveiende Fleertal for det Ønske at faae en bestemt Mand til Præst, saa kunde de indstille indtil 3 Mænd, men de kunde ogsaa unblade at indstille mere end een Mand, naar det viste sig, at der var overveiende Stemning for en bestemt Mand, og vi have troet at kunne haabe, at det kun var under særegne Omstændigheder, at Regjeringen ikke vilde tage Hensyn til et saadant Ønske. Med Hensyn til det andet Forslag, som oprindeligt er indbragt her i Thinget, skal jeg erindre om, at de to Medlemmer af Udvalget, som ere imellem de oprindelige Forslagsstillere, have jo, da de selv nærede Tvivl om, at det kunde være muligt at gjenemsøre det saaledes, som det er forelagt, indstillet, at Kirke- og Underviisningsministeren skulde kunne udflyde indtil en Trediedeel af de indkomne Ansøgninger; men derved forekommer det mig, at Forslaget er blevet saaledes, at der ikke i givne Tilfælde er mindste rimelig Udsigt til, at Menigheden kunde faae den Præst, som den virkelig ønskede. Thi sæt, at den Mand er blandt dem, som blive udflyede, og altsaa ikke kommer ud til Menigheden, saa hjælper Eenstemmigheden ikke, den faaer ham dog ikke. Dette er altsaa Grunden, hvorfor jeg ikke godt kunde tiltræde Forslaget, idet jeg mener, at der efter vort Forslag er større Sandsynlighed for, at Menigheden kunde faae den Præst, den virkelig ønsker, end efter det andet Forslag. Det har altsaa ikke været Grunden, saaledes som